

TRES UNCES D'EDUCACIÓ

Final de curs

Agnès Boixader
Mestra jubilada
aboixad1@xtec.cat

El curs passat va acabar esfilagarsat i trist. Enguany podem recuperar l'alegria dels comiats i les festes de final de curs. L'alumnat pot fer la darrera sortida, la festa imaginada, un comiat especial per tancar etapa o una graduació solemne i tot amb relativa normalitat. Això ha eixamplat molts cors i posat somriures a moltes cares, també en les de molts docents, pares i mares. Les escoles de Catalunya es preparen per acabar un curs insòlit i acomiadar l'alumnat. Ara toca, després de respirar profundament, fer valoració de com ha anat tot plegat. Equips directius i docents faran balanç i maldaran per trobar, en la reflexió, propostes per al curs vinent i es disposaran a fer de les vacances ben guanyades l'única possibilitat de recuperar forces per al curs vinent.

Preguntes de final de curs: us servirà de res el que heu après? Us farà falta allò que no heu pogut aprendre?

Aquest final de curs mereixeria una festa especial (nacional?) dedicada a tots els docents, a infants, adolescents i joves per haver definit en acció paraules com *resistència*, *coratge*, *incombustibilitat*, *fortalesa* o *resiliència*. No en sabem pràcticament res, del que els i les docents s'han hagut d'empassar, de la quantitat d'hores extres que els equips directius han dedicat a gestionar protocols, sentint com se'ls robaven hores precioses per impulsar projectes innovadors i bones pràctiques educatives. No en sabem ni una engruna, del que han patit infants i adolescents, de les seves pors, les seves il·lusions frustrades i les seves esperances estripades. No coneixem la fondària de l'abisme de la desigualtat que han provocat aquest dos cursos.

Necessitaríem temps en *standby* però qui estigui compromès amb l'educació no s'ho pot permetre perquè infants i adolescents creixen esgarriats i sense companyia adulta que sàpiga com compensar-los per tot el que han perdut. Amb el final de curs es fan més punyents moltes mancances i desencerts. És ara que veiem si hi ha hagut l'aprenentatge esperat o que som conscients de la colla d'alumnes que se'n van definitivament de l'escola i que ja no tenim ocasió de reparar cap dany. És ara que veiem com alguns encaren el canvi d'escola sense que els haguem pogut preparar bé per al trànsit.

Final d'un curs estrany i noves preguntes: us servirà de res el que heu après? Us farà falta allò que no heu pogut aprendre? En què us hem fallat els adults? És en el temps d'espera que hem assajar respostes per al curs vinent.

El rei, els indults i la inviolabilitat

CASA DE S.M. EL REI

Jordi Sedó
Lingüista i escriptor
www.escriptors.cat/autors/jordisedo

Llegeixo que l'ínclita senyora Díaz Ayuso ha insinuat que el rei podria negar-se a signar els indults. "Què farà el rei a partir d'ara? Signarà aquests indults? En faran còmplice el rei?", va dir.

La presidenta de Madrid està desbocada. Està tan inflada d'èxit i se sent tan triomfadora, que no s'adona de les barbaritats que pot arribar a dir. Barbaritats tan grans que, de fet, es va atrevir a posar en dubte si el rei compliria o no l'obligació que té de sancionar, amb la seva signatura, tot allò que decideix l'executiu. I va arribar a qualificar Felip VI de còmplice si compleix la seva obligació!

No obstant això, també vull referir-me al comentari coral posterior de periodistes i tertulians, que han convingut en la creença que el rei no pot negar-se a signar els indults. Meeec! Error! Jo també penso que el rei no s'atrevirà a negar-s'hi, però no gosaria dir que no pot. Efectivament, pot. Perquè si s'hi negués, no li passaria res. I tant que pot! No veieu que és inviolable? Seria lògic pensar que si no els signés hauria d'abdicar. També s'ha dit. Sí, però i si no abdicava, què...?

El rei pot fer tot el que li vingui de gust. No és que tingui permís explícit per fer qualsevol cosa, però si mai en fa alguna de les que no s'han de fer no hi haurà de respondre. Si va posicionar-se políticament aquell 3 d'octubre en comptes d'actuar com a àrbitre imparcial, que és el que hauria d'haver fet i no va passar res, per què no podria, ara, anar un pas més enllà i desobeir el mandat constitucional? Un mandat, per cert, que, a la senyora Díaz Ayuso i als manifestants que duïen pancartes on hi deia "*Majestad no firme*" –sense coma ni res–, els encantaran que desobeís, tot i anomenar-se a si mateixos constitucionalistes, en un paradoxal desori de fervor patri.

Probablement, la Corona perdria una mica de prestigi, fonamentalment a certs territoris perifèrics de l'Estat, però potser en guanyaria a la resta i la cosa podria quedar si fa o no fa... I, com que, a l'exterior, ja no pot perdre un prestigi que no té... Cal ser conscients que la inviolabilitat que la Constitució atorga al rei li deixa un marge

pràcticament il·limitat per a fer allò que li vingui de gust. De fet, a parer meu, no és pas la seva inviolabilitat la que li atorga aquesta possibilitat, sinó la lectura que es fa dels corresponents articles de la Constitució.

El 56.3 diu literalment: "La persona del rei és inviolable i no està subjecta a responsabilitat. Els seus actes seran sempre subjectes de referendament en la forma establerta en l'article 64, sense la qual no tindran validesa [...]". I l'article 64.1 disposa: "Els actes del rei seran referendats pel president del Govern i, en el seu cas, pels ministres competents." I en el punt 2 del mateix article, rebla: "Dels actes del rei seran responsables les persones que els referendin."

La Constitució és certament ambigua, però, per poc sentit comú que s'hi posi, el més normal és entendre que la inviolabilitat reial a què al·ludeix afecta els actes derivats del seu paper de monarca. És a dir, afecta aquelles disposicions governamentals que ell, complint la seva obligació, hagués sancionat amb la seva signatura, cosa que sembla lògica perquè ell només sanciona allò que altres (normalment els membres del govern) han decidit i, com que té l'obligació de sancionar-ho, no seria just fer-lo responsable d'allò que signa.

Ara bé, em sembla que estendre aquesta inviolabilitat a totes les altres irregularitats que pugui cometre és un excés. I negar-se a signar un decret i quedar emparat per seva inviolabilitat, em semblaria un excés. Com va ser un excés que ningú no pogués demanar-li responsabilitats pel discurs de tall marcadament polític que va fer aquell famós 3 d'octubre, en comptes de mantenir-se al marge de la política, com era obligació seva. Una obligació que va decidir no complir.

Les irregularitats presumptament comeses pel rei Joan Carles mentre era rei i que han sortit –i van sortir encara– a la superfície darrerament han posat de manifest que els reis espanyols poden fer i desfer sense cap mena de por a conseqüències, més enllà d'una certa pèrdua de prestigi de la Corona si és que n'hi queda una mica. Imagineu-vos què seria en cas d'un assassinat, d'una violació o d'un assetjament duts a terme per un hipotètic monarca espanyol...! Se li haurien de permetre aquests delictes sense responsabilitat penal? És això el que diu la Constitució? Per l'actitud d'inhibició que prenen les autoritats espanyoles, davant les suposades irregularitats comeses pel rei Joan Carles durant el seu regnat, semblaria que sí. En canvi, jo, sincerament, no puc creure que una constitució redactada durant el segle XX i vigent durant el XXI en un estat de la Unió Europea consagri una forma de monarquia amb algunes actituds pròpies de l'edat mitjana. No soc un expert en textos legals, però m'hi jugaria un pèsol que els anomenats pares de la Constitució no la van redactar amb la intenció que aquesta inviolabilitat servís per a allò que se la fa servir. Altrament, no hi hauria un article 14, que disposa clarament: "Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social." No oblidem que el rei és espanyol també.

No tinc cap dubte que el rei acabarà signant els indults. Ara, dir que no pot negar-s'hi és massa aventurat. Perquè el rei paga totes les irregularitats que pugui cometre, en tot cas, en forma de desprestigi per a la Corona, però, de cap manera, fent front a responsabilitats penals o civils per les seves accions.

Aquesta és, entre moltes altres, una de les raons de pes per a manifestar-nos més republicans que mai. I, veient que aquest estat no està disposat a promoure cap canvi en aquest sentit, ni a curt ni a mitjà termini, la millor opció és dir bon vent i barca nova a una Espanya ancorada encara en prerrogatives per a institucions que arrosseguen tics que són més propis del primer i del segon mil·lenni de la nostra era que no pas d'aquest tercer, acabat d'encetar.

EL MÉS VIST DE LA SETMANA A EL9NOU.CAT

1 Un veí de **Cardedeu** mor en un xoc frontal a la carretera de **Santa Agnès**

2 Escorcoll policial a **Ametlla** en una actuació contra una banda de robatoris amb encastaments

3 Un cotxe de la policia local de **la Roca** xoca contra una casa enmig d'una persecució

4 Un incendi permet descobrir una plantació de marihuana en una casa a **Santa Eulàlia**

5 Escorcoll a **Granollers** d'una operació per irregularitats en la compra de material sanitari